

Bilag 1.

Finansministerens besvarelser af udvalgets spørgsmål.

Spørgsmål 1:

Hvorledes stiller ministeren sig til ved ændringsforslag til ligningsloven, at foreslå sociale ydelser efter forsorgslovens § 46, jfr. § 58, stk. 2, samt §§ 51 a, 53, 54 og 56, fritaget for skat ud fra de samme reale hensyn, der begrundes i lovforslagets § 1, nr. 1, om skattefrihed for renter af opsparede dyrtidstillæg?

Kunne det ikke være ønskeligt på denne måde også at undgå de urimeligheder, der i øjeblikket opstår i forbindelse med slutligningen, hvorefter der i enkelte tilfælde tilbagebetales den pågældende for meget erlagt skat af ydelserne, til trods for at skattebeløbene i realiteten ikke er betalt af ham?

Svar:

Der foregår for tiden forhandlinger mellem finansministeriet og socialministeriet om den skattemæssige behandling af de i spørgsmålet nævnte ydelser. Før disse forhandlinger er afsluttet, vil det ikke være muligt at besvare spørgsmålet.

Spørgsmål 2:

Vil den foreslåede affattelse af § 14 A, stk. 3, litra b, ikke virke urimelig i tilfælde, hvor et ægtepar, der bor i tjenestebolig, har anskaffet sig et hus til bolig efter ægtemandens pensionering, men indtil videre udlejer huset? Hvis ægtemanden afgår ved døden inden pensionsalderen og enken derefter flytter ind i huset, vil hun ikke være omfattet af den foreslåede bestemmelse?

Svar:

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget får den foreslåede tilføjelse til § 14 A,

stk. 3, litra b, ingen selvstændig betydning i de tilfælde, hvor den længstlevende ægtefælle indtræder i boets eller den afdødes skattemæssige stilling efter kildeskattelovens regler herom. Forudsat at ægtefællerne har erhvervet ejendommen før den 9. december 1968, bliver den længstlevende altså ikke ramt af den strengere lejeværdiberegning for nyerhvervede huse i sådanne tilfælde, selv om den længstlevende først flytter ind i huset efter dødsfaldet. Efter kildeskatteloven finder indtræden i den skattemæssige stilling blandt andet sted, når den længstlevende ægtefælle overtager fællesboet til hensidende i uskiftet bo.

Hvor reglerne om indtræden i boets eller den afdødes skattemæssige stilling ikke gælder, medfører affattelsen af lovforslaget derimod, at den længstlevende ægtefælle kun slipper for den strengere lejeværdiberegning, såfremt den længstlevende selv har boet i huset umiddelbart forud for den anden ægtefælles død. I det eksempel, der nævnes i spørgsmålet, vil enken derfor blive ramt af den strengere lejeværdiregel, selv om ægteparret har anskaffet huset før den 9. december 1968. Ægtefællerne ville derimod ikke være blevet ramt af reglen, såfremt de var flyttet ind i huset før mandens død.

Når den foreslåede regel er begrænset til tilfælde, hvor den længstlevende boede i huset før dødsfaldet, må det ses i sammenhæng med, at reglen betegner en afvigelse fra de almindelige regler om beskatningen ved dødsfald. Det er derfor tilstræbt at begrænse reglen til tilfælde, hvor den længstlevende havde en så nær tilknytning til ejendommen, at anvendelse af den strengere lejeværdiregel ville gribe særligt stærkt ind i